

آشکارگری ی سحابی-ی-سیارنیه‌ها ی دور

سحابی ی سیارنی (که در واقع اصلن به سیاره مربوط نیست) بازمانده ی یک ستاره است که در پایان عمرش کوتوله ی سفید شده. تابش این کوتوله گازی را که ستاره بیرون داده داغ میکند و نور این گاز داغ شده است که به شکل سحابی دیده میشود. سحابی ی سیارنی یک ی از چیزها بی ست که به آن شمع استاندارد میگویند: چیزها بی که شدت- تابش ذاتی ی شان معلوم است، پس با سنجش شدت دریافت-شده در زمین میشود فاصله ی شان را تعیین کرد. تا کنون سحابی-ی-سیارنیه‌ها بی با فاصله ی دست- بالا (15 Mpc) را آشکار کرده بودند. حالا روش ی بارآمده که این فاصله را تا (40 Mpc) میرساند [1]. به این ترتیب میشود فاصله-سنجی بر اساس سحابی-ی-سیارنیه‌ها را تا این فاصله گسترش داد.

[1] The Astrophysical Journal **916** 21